

הפרקליטות הציגה אתמול מסמכים, שמעוררים ספק

אם צילה לוי היא אכן בתה של מרגלית עומייסי

"הילדה אומיגה ב' 48", האמא עלתה ב' 49"

המסמך הרשמי שהציגה הפרקליטות, ולפיו בנה של מרגלית היתה בכיה"ח בראש-העין בדצמבר 49 עד ינואר 50

1154
מנה וזכותה לידון בפני כל' חשוש מר
ג' גוררי, כיום י"ח כסנף, חסי"ס (19.11.48)
לדור ע"ה - נלקחה-הוונעה לביח פחש זה ביום
ס'ו כושון, חסי"ס (20.11.48) על יד' יגכה (אבחן) ואקראש
סורבל (מורכס) רונשפילד-הילד לסיין חסר"ה, לאסון חורגון
סח"ה צילה רג' (כסנף) י'
ג'לוי י"גן כחל"ה כשכונת שובגור לפ"ס כס"ס
הכנסת ח"ה"ל על יד' יגכה ויגכה ויגכה ויגכה ויגכה ויגכה
ל' ח'אומ"ץ שמואל צילה בארכיון הקיבוץ שבו גדלה. לפ"ס ח'לכו ח'אומ"ץ
החלו בדצמבר 49

מסמכים אחרים שהציגה הפרקליטות קובעים: בתה של עומייסי היתה בכיה"ח בראש-העין עד תחילת שנת 50 • עוה"ד של צילה, רמי צוברי: "ייתכן מאוד שהמסמכים מזויפים" • ועדת החקירה תבקש כנראה בדיקת רקמות נוספת • צילה ומרגלית: נעבור את הבדיקה שוב • פעילי משולם: "עוד ניסיון לטיח הפרשה"

לוי תאריכים על צווי אימוץ, אמר.
לנכי עדותה של עומייסי הסביר צוברי, כי
עולי תימן לא היו בקיאים בתאריכים
לועזיים, ולכן יש סבירות גבוהה שעומייסי
ציינה את שנת 49 כשנה שבה עלתה לארץ,
או הזכירה לשנה אחרת. הוא שב ודגיש
את חשיבות ואמינותה של בדיקת המחיל
הנגסי שהוכיחה, כי מרגלית היא אמה
הביולוגית של צילה.
המסקנות שהעלו בוועדה העבירו את
ההתנגדות והסמכה של לוי ושל בני-

מאת נורית ריגלר,
כתבת ידיעות אחרונות
ועדת החקירה המסלכתית לבדיקת
הייעלום של יורי תימן תבקש, ככל הנראה,
לשלוח את צילה לוי ומרגלית עומייסי
לבדיקת נגזרות נוספת, מטעם הוועדה ואת
לאחר שמסמכים שהוצגו אתמול ברדיו
הוועדה, הקלו מסקנות הרשמי, ואם לוי
היא אכן בתה של עומייסי.
צילה העידה אתמול בפני הוועדה, כעקבות
בדיקת רקמות שביצע היא ומרגלית -
בדיקת שקעקה ב-19.11.49, כי הן אם
ובת, כשהלך עדותה הציגה ע"ד
רדורה נחמנידוס, סגנית בכיה"ח
לפרקליט מאז ירושלים, המסייעת
לוועדה מטעם פרקליטות המדינה,
את זו האימוץ שמצאה צילה
בארכיון הקיבוץ שבו גדלה, לאור
מות אמה המאמצת. עלי פי הצו,
הליכי האימוץ של צילה, ע"י
וילנה ומרדכי רונשפילד ורוון
מקובץ ע"ד הנס"ר, החלו בדצמבר
48, לאחר שצילה כבר שהתה אצל
המאמכת ומרדכי, והמתיימו בינואר
49 (ראו מסמך).
מידע זה עמד במזירה לצד
מסמכי מרגלית עומייסי ולשעבר
קומ"ו, בפני ועדת שלגי שהועדה
הקדמת סברה את פרשת יורי
תימן. עומייסי טישה לוועדה, כי
עלתה לארץ ב' 49, ובתה העניקה,
שהתה או בת שנה וחצי, נעלמה
מכ"ח העניונית בראש-העין באותה
שנה.
ע"ד נחמנידוס הציגה גם
מסמכים רשמיים על מצבה הכריי
אותי של סגרה קומ"ו ושמה
המקורי של הבת שנעלמה לעומייסי
ס"ו, כפי שהועדו בכ"ח העל"ם. הריסה"
בראש-העין בין דצמבר 49 לינואר 50 וראו
מסמך. גם מסמכים אלה עומרים במזירה לצו
האימוץ, שלפי צילה נלקחה מעומייסי ב' 48.
עודדנה של צילה, רמי צוברי, טען
אומ"ל, כי מסמכים רבים מאותה הישפה
זו"ט, כ"ד להסתייג את דבר חסימתם של
יורי תימן. צוברי ציין גם, כי באופן המה"ל
גילה של הילדה לא מופיע על זו ואימוץ, וכי
כמוכ שם שהילדה היא. אסופ"ח, כשל
היעדר הרשמי. מי שיכול היה לסלף ולהעלים
את דבר קיומם של הנערים, יכול היה גם

צילה כעידה ונמ"ל. המסקנות שהעלו העבירו את המעורבות והסמכה של לוי ושל בני-

מסמכים עומייסי, עם זאת, דוג צילה ומרגלית
את השענות שהנלתה הפרקליטות, וזוויין כי
הן מסכנות לעבר בדיקת רקמות נוספת.
פעילים של ארגון יוצאי תימן חסרי-
עווי מכולם, שנכש באולם, הוצעו על
הדברים, ואסרו כי. הודו עוד ניסיון של
המסמך לסייח את השפע שבעיה לתיכנס".
מבט ויב"י ידני מוס"ד רוכזת חס"ד
המניס, סוכה אל"נסון, מסרה כי במסמך
מנסיס לאור מסמכים, ש"תנו תשובה
מרויקת לגבי תאריך עלייתן לארץ של צילה
ומרגלית, כ"ד להביא לפתרון העלולות.

הצמרת המשפטית שדנה בתוקמו המשפטי של ההסכם
שהביא לסיום "המרד" ככלא 6 לא הגיעה עדיין
לסיכום. בריונים בהשתתפות פרקליטת המדינה
עדנה ארכל והפרקליט הצבאי הראשי תתאלוף אורי שוהם
ועוזריהם הבכירים טרם התגבשה עמדה ברורה והם אמורים
להימשך.
ספק אם הריונים הללו הם אמנם כמשומם. כל משפטן יוכל
לקבוע כי הסכם שנעשה תחת לחץ, באיומים של פגיעה
פיסית, אין לו תוקף חוקי. אין צורך בכינוס מועצת חכמי
המשפט לצורך זה.
ואולם הבעיה נמקרה זה איננה משפטית. היא גם לא בעיה
מוסרית: שכן מבחינה מוסרית גרידא צורך ונכון לחזור
לנקודה שלפני חתימת הסכם הבניקה של קציני צה"ל
ל"מורדים" הבעיה היא בתחום המעשי. אלה השלכות תהיינה
כמקרים רומים, אפשריים, בעתיד.
כאשר יתרחשו מקרים כאלה יבירו "המורדים" או
המשתלטים את רוישותיהם ויעמדו על מימושן המידי וביתר
תוקף, לאור שיוכלו לטעון כי צה"ל אינו מקיים הכתות
שניתנו במצב זה נעכר. אותה בעיה עלולה לעלות במקרים
של השתלטות מיקוח מצד גורמים חלנניים. והרי למרבה
הצער אפשרויות כאלה עודן קיימות.
הבעיה היא איפוא פרקטית ולא תיאורטית ועטרונית. יתר
על כן, קביעת עמדה ברורה, כאילו הלכה פסוקה, בנושא זה
עלולה להזיק יותר מאשר להועיל. היא מהווה מסד ברור
ל"מורדים" או למפעלים בעתיד.
לכן עדיף להשאיר את הנושא בתחום האפור. יש לתת בידי
הורגים המוסמכים לפעול עמ"י התנאים והגבולות בכל מקרה
הצר המשפטי וההיבט המוסרי ברורים וידועים. מה שלא ברור
הוא הצד הפרקטי והוא שונה ומשתנה בכל מסרה.
יחד עם זאת, בכל הנוגע לכלא 6, יש לרעת כי מלכתחילה
היו שם ליקויים חמורים כתנאים שניתנו לכלואים ואותם יש
לתקן בכל מקרה. לא בגלל החתימה על ההסכם, אלא כתיקון
עיוותים מצערים.

צו האימוץ של צילה לזין מ'48 - משפחת עומיים עלתה לארץ ב'49

תעלומה: תעודת האימוץ סותרת את ממצאיה של הבדיקה הגנטית

צילה לזין מצידה אומול במני ועדת החקירה. מאחור יושבת אמה הביולוגית מרגלית עומיים

מזעזעזת "בדיקה מדויקת המחייבת פיקוח"

יבדיקות גנטיות מדויקות מאוד אם כי חשוב לפרוץ אותן בסיקת הדוק ובסקרנות מעלת מניסין ומידוי, כך אומרת ד"ר שויר נח ישראל מסמלת לבגטיקה והיא גם רקמת סמית והשלים והיא עקרום. לזכר ד"ר ישראל ניתן לקרוא את בדיקת הים מוזן למענות כפי שיקה בבדיקות של צילה לזין, אבל חשוב לעשות זאת בסיקת הדוק של אדם כולל נסיון שיסמן במדויק את המבנות, הדיוק גור חשוב כפי שנקיים של מאבקים על אבות שיש ימול להיות אינסוף להביא תוצאות שאינן מדויקות. ד"ר ישראל אמרה שהיא אורסית אם לוינסם לסנות שאני רגישת דם מאותו אדם אפשר לה עון שוא יצוב מספיק, אבל כל מדינה כולל סיומנת יגלה במהות שמוכר נספיק. ד"ר ישראל התייחסה גם לקונדה שבדיקה נרנמו פן אגרים סולגן בלכר ואומרת כי בדרך כלל הדבר מספיק, אם כי יש לזרוא שמוכר באגרים חודיים ולא נשגים. (נרנמו שמרלינג)

עו"ד דרורה נחמני, חוקרת בוועדת החקירה להעלמם של ילדי תימן, הציגה את המסמכים מעוררי הספק ■ צילה לזין נענתה להצעת המדינה לעבור בדיקת די.אן.אי חוזרת ■ היא מכל מקום משוכנעת: "נמצאתי את המשפחה שלי"

ואימה נלקטו במסדרו של עו"ד זוכרי, ונחמני הציעה לערוך בדיקת די.אן.אי חוזרת. צילה לזין הסכימה מצידה לערוך בדיקת די.אן.אי נוספת, סטקס ומגרינג. עדותה של צילה לזין כמני והעדה אומול היה מאור סרגוס, מפעם לפעם היילו הכת ואח"י חיה הוציאה דמעות כעור אימה מלפני אונת ומעודדת אותה. נמהלר הבין סימרה צילה כי לסרות שגילה במשפחה אשכנזייה חמיר קרא לה "תעניינית היפה". כזיל שש לזכורה היא גילולה לראשונה שזיא מאמנת, "סיפור לי את זה בכית הספר וכלית חשתי שאולי גם השרים המאבקים שלי לא יזר עים שאני מאוכזת וכשיגידו את זה להם הם אולי יצובו אתי". צילה הסיפה כי אמה סימרה לה כזיל מאוחר יותר יהיה נלקט מרופא מודפת שהוזיק נמקון שבנעלותו ילדים רבים לאימוץ. צילה סימרה ששנים רבות היא חיפשה אחר אימה האבודת, אבל כמין אמרה לי אונת הפידות כי אין לי מה לחפש יותר את האגרים שלי כי אין שום מספר כנושא זכרא לי להתרכז במשפחה והנכחיה. אני חייבת להגיד שאני כל זה גם אני באיפשהו פוקס ורתתי".

■ "מתעטשות בבוקר"
המחירות שנספשו אומול לא פגעו באחרות דמספוח וצריכה. אונת "הודעה" של צילה סימרה כי היא גיל תה כיסים האשוחים הטון רכרים שחולפים לה ולאונת הביולוגית על אף שלא גדול כיתר. "לסיני אותן תעודת ידיים ושגינגו מתנסחות שעות ארוכות כל בוקר, אמרה.

מאת נרנמו שמרלינג וענתים ■ מסמכים חרישים שנחשפו בוועדת החקירה להעלמם של ילדי תימן שפוררים ספק אם צילה לזין היא מזה של מרגלית עומיים. עו"ד דרורה נחמני, חוקרת בוועדת החקירה להעלמם של ילדי תימן, הציגה אומול מסמכים, לפיהם הוצא זו אטמן לצילה לזין עור לפני שבי סמנת עומיים עלתה לארץ בשנת 1949. גילוי זה העלה ססיקה לגבי האפשרות שצילה לזין היא כונה הביולוגית של מרגלית עומיים.

■ "שוחררה במצב טוב"
העוקבת עו"ד נחמני הציגה את צו האימוץ מהרש נובמבר 1948, שהוצא לפני שהחלה נעלי יה והסגנות מתימן בוארש רצבר 1948. מסמנת עומיים עלתה לארץ על פי הנחמנים ששגיגה עו"ד נחמני בספטמבר 1949.

עו"ד נחמני הציגה גם מסמכים סכית השלים הרסה במחנה השולים בראש העין לגבי אשפוז כונה של מרגלית עומיים, סעידת, נבית האלים. סעידה אוספחה לראשונה בבית השולים שטרם אוקטובר 1949 בשל מחלת אובדת וכפעם הבנייה אוספחה בין רצבר 1949 עד ינואר 1950. היא שוחצה סכית השלים במצב טוב אולם לא ידוע לתיכנ הביקה מס.

■ ייתכן שהמסמכים שגויים
עו"ד ריי צברי המייצג את לזין כמני והעודה, טען, כי באותה תקופה נמלו סעידות רבו מיעור וייתכן כי התארכים, כפי שהם מוערים כמסמכים אותם הציג עו"ד נחמני, הם שגויים. בוועדה התברר גם שבדיקות דגם של צילה

"הקו החם" מאות פניות של משפחות

סכית הבנות רחיל איציק ועבורת, שפתחה אלוטם כשרים פי פלמן סיוור ליצואי תימן שקרובי משפחתם נעלמו, מרווחת על הקנות עצמות לחיבת. לזכר איציק המפתח לגלות רסת לא חר שנתה תק עסרות הורקות מיוצאי הדרה. 24 שעות לאחר פתיחת הקו כבר התקשרו קיוב ל-150 פניות מיוצאי תימן שסיפרו כי קרוביהם נעלמו. "מאור המפתח המססר הגדול של והונים", אמרה ח"כ איציק, "יש מסס תוכח מנורווי ויש כאן סיפורים קשים שקצו להבחין בזה מי מת סיורה טכנית ומי לא". לזכרה יש כאן שצצ פתוח כלפי המססר, חשוב מאוד לא לששטש את מה שיקרה עם כרי שהשר לא יצא מתכונת ויש להתחיל מד לזון כנושא".

■ בדיקה גנטית
איציק מתכוונת לפנות לרשויות ככית שה סימנו בדיקת גנטית לחפצים ככר, אחר המתקשרים לק היה רוד חוברי מירושלים. הוא סיפר כי אחיו נעלם, "השי רים שלי היו ניקבוץ ונשלב סמייים אחי ציון חלה וביקשו לקחת אותו לבית חר לימ", הוא מספר, "אחרי חסיפה הורשים והאגרים שלי כאן לקחת אותו אבל הוא נכר לט ואמרו להם שחילר מת לפני שנת וזני נבוצר במסמכים שונים וגילתי מסמכים שהגלו סימני שאלה. אנוננו חיים כסימן שאלה גדול גם אם שלי ססיקת מויתנו למצוא ולאור אותו".

נרנמו שמרלינג